

Здравка Йоргова – помощник-учител от Велинград, завършила и висше образование в Бургаския университет „Проф. д-р Асен Златаров“:

„Когато животът те поема в своите ръце, когато се колебаш накъде да потеглиш, оценяваш високо случайността да срециш хора, от които наистина имаш нужда. Неслучайно имаш и чувството, че ги познаваш от години. Бях чувала само за доц. Христо Кючуков от баща ми Димитър Йоргов – учител по изобразително изкуство и илюстратор на един от учебниците му. Сега искам да му благодаря, да кажа, че от него научих толкова много за ромската ни история, за традициите и обичаите ни. Участвах в обучението за помощник-учители в Търново. Тогава за първи път видях какво значи да си организатор на такъв огромен проект. Нелесна задача, достойна за уважение, защото повечето от хората, които познавам, дори и такива, които смело се представят за ромски лидери, едва ли биха се заети с тази трудна за осъществяване задача!“

Работих четири години в училище „Неофит Рилски“ във Велинград предимно с ромски ученици от първи до седми клас. Всеки път, когато трябваше да им вдъхвам кураж, се сещах и повтарях думите на Кючуков: „Хайде! Вие можете!“ Той ме мотивира да завърша висше образование, сега имам и магистърска степен. Всички обрати в моя живот стават благодарение на Христо Кючуков! Какво би се случило, ако не бях участвала в курса?“

А сега казвам с гордост, щастлива съм, че работя, че съм това, за което мечтаех, че мога да помогам на моите ученици, да вдъхвам доверие и на младежите, които имат желание да следват. На това ме научи Христо Кючуков, оценявам високо неговата мъдрост и човешчина! И искам да му кажа: не спирайте, не се уморявайте да вървите напред, г-н Кючуков, имаме нужда от хора като Вас. Благодаря Ви, че Ви има, че във Ваше лице имам и учител, и приятел, на когото мога винаги да се доверя.“

– Казваш ми, че не се боиш да започваш отново и отново, почти от нула, че си струва да поемаш риск, ако си убеден, че си полезен, че помагаш – но сега, по-конкретно, как се справяш в Берлин, ти говориш добре английски, но с немския май тръгваш, както казваш, от нула?